

บรรณาธิการ

หนังสือ

กลิ่กราชไทย จำกัด, ธนาคาร. "ถึง" เอกลารวิชาการ ปีที่ 1 ฉบับที่ 4/2521

บรรจง เกียนล่งรัศมี. หลักการเสียงถึงก้ามภารม. คณะประมง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
2523.

เก็บแยก ลินิกวงศ์ ณ อยุธยา. การปฏิบัติทั่วไป. ราชบูรณะ : โรงพิมพ์สุวิลลักษณ์-
มหาวิทยาลัย, 2523.

บทความ

เกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย. ข่มรมพัฒนาการประมง. "การเพาะเสียงถึงในเมืองไทยประจำ
ปี 2520-2521." วิทยาลาระประมง. ราชบูรณะ : 2521.

ประสิทธิ์ เกษสัญชัย. "การเพาะเสียงถึงก้ามภารม." วารสารการประมง 4 (ตุลาคม 2514):
535-546.

ล่มศักดิ์ ล้วนปริดา. "การเพาะถึงก้ามภารม." วารสารเพื่อนเกษตร 8 (พฤษภาคม 2524) :
54.

เอกสารอื่น ๆ

เชิดชาย อมาตยกุลและรีฟันต์ ภูคานวรรค. "รายงานการสำรวจถึงก้ามภารมในประเทศไทย."
เอกสารวิชาการฉบับที่ 13. กองบำรุงพัฒนาศตวรรษ, กรมประมง.

ไฟโรมน์ พรหมานันท์และทรงชัย สหราชินทร์. "คำแนะนำเรื่องการเสียงถึงก้ามภารม."
ราชบูรณะ : กรมประมง, 2522.

ล่มเกียรติ ปิยะศรีธิติวราภรณ์. "การศึกษาและเปรียบเทียบวิธีการบางอย่างในการเพาะเสียง
ถึงก้ามภารม." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาวิทยาศาสตร์ทางทะเล
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

ล่มศักดิ์ ลิงหลัก. "การเพาะถึงก้ามภารมที่ล้านนาประมงสังหารีดเชียงใหม่." ล้านนาประมง
สังหารีดเชียงใหม่, 2521 (อัสดงเนา).

ສົມກາເຊີນ

ລ່ມຄັກຕີ ສິຈະລະກະ. ທ້າວໜ້າລັດຖານີປະມະນຸງສົງຫວັດຂະເບີງເທຣາ. ສົມກາເຊີນ, 15 ມັງກອນ 2523.

Other Materials

Cort W. Kioke. "The Technology and economics of small scale commercial prawn (*Macrobrachium rosenbergii*) hatcheries." A case study in Thailand 1-17, FAO Regional office for Asia and the Far East, Maliwan Mansirn, Phra Atit Road, Bangkok, Thailand, 1975.

Singholka, S. Observations on the design, construction and management of small-scale or backyard hatchery for *Macrobrachium rosenbergii* in Thailand, FAO Working Paper, Ref : THA/75/008/78/WP/1, 1978.

ສູນຍົວທິທະໄພ
ຈຸ່າລັດກຣມມາວິທາລ້ຍ

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

เทคโนโลยีการเพาะพักไวน้ำเต็มให้ได้รัตราชสุง¹

ไวน้ำจะฟอกออกเป็นตัวเรือหรือขี้น้อยกับความเต็ม อุณหภูมิ คุณภาพของไย์ พันธุ์ไม้ และแหล่งกำเนิดของไวน้ำมัน ๆ ตลอดจนเทคโนโลยีในการเพาะพัก การเพาะไวน้ำเต็มแต่ละครั้งไม่ ควรใช้ไย์ปริมาณมากกว่า 15 กรัมต่อน้ำ 1 ลิตร น้ำที่ใช้เพาะควรมีอุณหภูมิอยู่ในช่วงระหว่าง 24 - 28 องศาเซลเซียล ส่วนความเต็มของน้ำขึ้นอยู่กับชนิดของไย์ ตามปกติน้ำที่ใช้เพาะไวน้ำเต็มควรมีความเต็มประมาณ 20 - 30 ส่วนในพัน ไย์ของไวน้ำเต็มตามปกติจะมีเยื่อหุ้มไย์ ถ้า นำไปขึ้นไปผ่านกรรมวิธีบางอย่าง² เพื่อกำลายเยื่อหุ้มไย์น้ำเสียก่อนไย์ของไวน้ำจะฟอกออกเป็นตัวเรือขึ้นและฟอกออกในปริมาณที่มากขึ้น ขณะที่เพาะพักควรให้อากาศดีและหมุนสิตรเพื่อเพิ่มปริมาณ ออกซิเจนในน้ำ³ ไม่ควรให้ไย์ได้รับแสงโดยตรงจากดวงอาทิตย์ แสงสีส้มเงินไปอาจจะทำให้ไย์ เป็นตัวน้อยลง นอกจากนี้เพื่อเป็นการประหยัดควรแยกลูกไวนอกเป็นรุ่น ๆ ตามอายุ ใช้ลูกไวน์ที่ฟอก ออกเป็นตัวใหม่ ๆ เสียงลูกถุงรับอ่อนล่วนไวน้ำที่มีอายุมากและมีขนาดใหญ่ยังคงไว้เสียงลูกถุงที่มี อายุและมีขนาดโตกว่า

ลักษณะของสารที่จะเข้าสู่ไวน์เพื่อเพาะเสียงโดย "ฟอก" (ผ่านกรรมวิธีบางอย่าง) ไย์ของไวน้ำเต็มก่อนนำไปไย์ของไวน้ำเต็มไปเพาะพักเพื่อเสียงลูกถุงรับ อ่อนต่อไปโดยไม่ติดค่าบริการ นักวิชาการควรได้มีการศึกษาหารือการทดสอบและวิเคราะห์ไป

¹ บรรจุ เศียนลิ่งรัตน์, หลักการเสียงถุงกัม Graham, หน้า 37 - 40

² Sorgeloss (1978) ได้แนะนำให้สัดเยื่อหุ้มไย์โดยล้างไย์ไวน้ำ 100 กรัมในน้ำยา โซเดียมไอก็อกโซไรท์หนึ่งสิตรที่มี NaOCl ประมาณร้อยละ 5.25 นานประมาณ 30 นาที จากนั้น นำไปล้างน้ำเพื่อยสักโดยเติมไอก็อกโซไรท์ออกจากเม็ดไย์ ไย์ไวน้ำเต็มก่อนนำไปเพาะพักควรล้าง ด้วยน้ำเกลือเข้มข้นเชิงกรดหนึ่งเพื่อกำจัดสิ่งเสื่อมเป็นเชิงกรด ที่บังหลงเหลือ เป็นอุปกรณ์ที่สำคัญที่สุด สำหรับการฟอกไย์

³ ไย์ของไวน้ำเต็มที่ตกลอยู่ตามก้นถังได้รับออกซิเจนไม่เพียงพอจะไม่ฟอกออกเป็นตัว น้ำที่ ไย์เพาะควรมีปริมาณออกซิเจนประมาณ 5 - 8 ส่วนในล้าน

ภาคผนวก ย

ญี่ปุ่นสำเริงลูกถุงก้ามภาระ

สภานิติประชามสังหารดจะเชิงเทรา เป็นล้วนรายการที่กำหนดให้ผลลัพธ์ก้ามภาระค่าหน่วย
จำา หรือแลกให้กับผู้ลันใจสำเริงลูกถุงก้ามภาระโดยที่ไม่ได้มีการสำเริงลูกถุงก้ามภาระไปปัจจังสังหารด
ซึ่งหาก ลูกถุงก้ามภาระด้วยวิธีเดียวกันโดยที่ไม่ได้มีการติดต่อของบุคคลอื่นก้ามภาระในสูงพลาสติก
ด้วยความหนาแน่นต่าง ๆ ก็ตามและหัดด้วยก้ายวอกซึ่งกัน ผลปรากฏว่าลูกถุงก้ามภาระล้วนใหญ่ถาย
ในระหว่างการสำเริงหรือไม่ก็ถายในรัตน์ยืน แต่เมื่องจากหน่วยงานล้วนเสริมของสภานิติประชาม
สังหารดจะเชิงเทราซึ่งกำหนดให้รับผิดชอบในการสำเริงลูกถุงก้ามภาระไปให้ผู้สำเริงลูกถุงในสังหารด
ต่าง ๆ ที่ประเทศไทย จำเป็นต้องมีการสำเริงลูกถุงไปเป็นระยะทางไกล ซึ่งการสำเริง
ลูกถุงก้ามภาระจะกระทำได้โดยการสำเริงพัฟรูปลา¹ โดยที่ไม่ได้มีผลกระทบต่อภาระลูกถุงก้าม-
ภาระที่ต้องอาหารจะทำลายและกินกันเองทำให้ต้องการลดความต้านทาน ดังนั้นสภานิติประชามสังหารด
จะเชิงเทราซึ่งได้ศึกประดิษฐ์ญี่ปุ่นสำเริงลูกถุงก้ามภาระยืนเพื่อให้สำเริงได้ครั้งละมาก ๆ และเป็น
ระยะทางไกล มีต้องการลดความต้านทานของลูกถุงซึ่ง ภาชนะที่ใช้สำเริงทำให้ลักษณะในการบรรจุและ
ทราบจำนวนที่แน่นอน

ญี่ปุ่นสำเริงลูกถุงก้ามภาระที่ประดิษฐ์ญี่ปุ่นนี้มีขนาด 4 นิ้ว 8 ฟุตสำมารถใช้บรรทุกไปกับ
รถยกตื้อหัวแลนด์โลเวอร์ได้ ประกอบด้วย

1. พัดลมขนาดเล็ก (ที่ใช้สำหรับติดรถยกตื้อ) ใช้ทำให้อากาศ

ภายในหมุนเวียน ราคา	100 บาท
---------------------	---------

ไม้ขัดหรือกระดาษขัด ใช้เป็นโคลงขันนอก	250 บาท
---------------------------------------	---------

ไม้สำหรับทำโคลงและขันวางสูงบรรจุลูกถุง	300 บาท
--	---------

แผ่นโพรงใช้บุภายในเพื่อเป็นมาตรฐานกับความร้อน	150 บาท
---	---------

รวม	<u>800 บาท</u>
-----	----------------

¹ การสำเริงพัฟรูปลาโดยที่ไม่ได้มีผลกระทบต่อภาระลูกถุงก้ามภาระซึ่งไว้ก่อนการสำเริงเป็นเวลา

1 - 2 ชั่วโมงไม่ให้อาหารเพื่อให้ลูกถุงก้ามภาระเหล่านี้ชักด้วยของสำเริงซึ่งมีอยู่ในระบบชักด้วยอาหาร
ออกเสียก่อน เมื่อบรรจุลงสำเริงในรัตน์ต่อมากว่าต้องการชักด้วยของสำเริงออกจากกล้ามเนื้ออย่าง
ท่าให้ไว้ในสูงสำเริงไม่เสียมากสำมารถบรรจุลูกถุงก้ามภาระได้มาก

ภาคผนวก ค

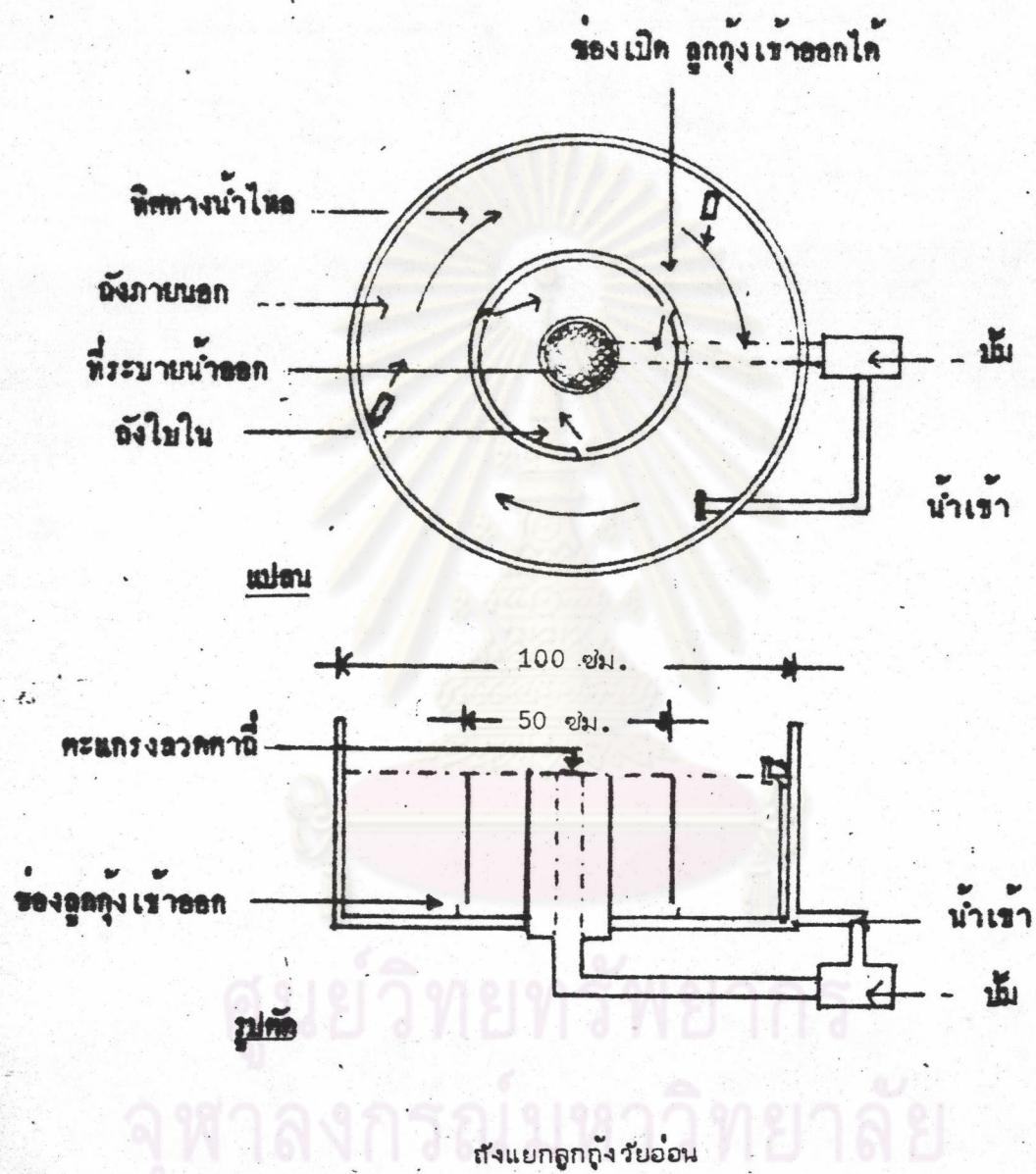
สังແຍກລູກຄູ້ງ¹

ในการผลิตລູກຄູ້ງກຳມາກຣມຈຳນວນມາກເປັນອຸທລາຫກຣມຢາດໃຫຍ່ຮ່ວຍໜາດຍ່ອມ ຈະເປັນ
ຕົ້ນໄຂແມ່ນຮູ້ຈຸ່ງໜລາຍ ທ່າວໄລ່ຈິງໃນສິ່ງເພາະຟັກເຕີວກັນ ແມ່ນຜົດຈະໄດ້ພຍາຍາມເສັກແມ່ນຮູ້ຈຸ້ງ
ໜໍາໄຍ່ແກ່ໃກລ໌ເສີຍກັນແຕ່ໄຍ່ກີ່ອາຈຈະຟັກອອກເປັນສ້າມື່ພ້ອມກັນ ທ່ານໃໝ່ລູກຄູ້ງໜລາຍຮູ່ນໃນສິ່ງເພາະຟັກ
ຄ້າມີກາຣແຍກລູກຄູ້ງແຕ່ລະຮູ່ນຈາກສິ່ງເພາະຟັກເພື່ອນຳໄປເສີຍງິນສິ່ງເສີຍງິນເຕີວກັນແລ້ວກີ່ຈະທ່ານ
ລູກຄູ້ງມີສັດຮາດອດສູ່ງຢັ້ນ

ໃນປີພ.គ. 2520 ໄດ້ມີຜູ້ທ່າກາຮົກກາຊາແລ້ພຍາຍາມແກ້ບໍ່ຫານີ້ໂຄຍອກແບບສິ່ງແຍກລູກຄູ້ງ
ຮັບອ່ອນເຫັນປາກງວ່າໃຫ້ໄດ້ຜລຕີ (ອູ້ບປາພ) ສິ່ງແຍກລູກຄູ້ງຮັບອ່ອນນີ້ອາຈຈະລ້ຽງດ້ວຍພລາສີຕົກຮ່ອ
ໄຍແກ້ວກີ່ໄດ້ ມີຍາດເລັນຝ່າຍຸ້ນຍົກລາງປະມາດ 100 ເຊັນຕີເມຕຣ ສູງປະມາດ 80 ເຊັນຕີເມຕຣ ຕຣາ
ກລາງມີສິ່ງພລາສີຕົກຄລມຮູ່ປຖຮກຮະບອກຢາດເລັນຝ່າຍຸ້ນຍົກລາງ 50 ເຊັນຕີເມຕຣ ດ້ານຫ້າງໄກລ໌ທີ່
ເຈາະຢ່ອງກລາງເລັນຝ່າຍຸ້ນຍົກລາງ 5 ເຊັນຕີເມຕຣ ເພື່ອໃຫ້ລູກຄູ້ງຝ່ານເຫັນຮອກໄດ້ຕາມຕ້ອງກາຮ
ກີ່ດ້ານຫ້າງຂອງສິ່ງໃບນອກມີທີ່ນ້ຳເຂົ້າ 3 ທ່ອວາງເສີຍງິນໆນຸ່ມ 45 ອົງຄາ ເນື່ອປ່ອຍນ້ຳເຫັນນ້ຳຈະຄ່ອຍ ຖ
ໜູ້ນັນອຸ່ຽນຮັບສິ່ງໃນນອກ ລູກຄູ້ງມີມີສັຍຍົບວ່າຍັນກາວນກຮະແລ້ນ້ຳ ສິ່ງນັ້ນລູກຄູ້ງກີ່ແຈ້ງແຮງຈະວ່າຍັນ້ຳອອກ-
ມາຕາມຢ່ອງກີ່ເຈາະໄວ

ສູນຍົວທີ່ພຍາກ ຈຸ່າພາລົງກຣນົມຫາວິທາລັຍ

¹ບຣະຈົງ ເຕີນລົ່ງຮົສົມ, ນສກກາຣເສີຍງິນກຳມາກຣມ, ໜ້າ 21, 23.

ประวัติผู้เขียน

นางเพ็ญเตียร์ กิตติเมธีม เกิดเมื่อวันที่ 17 สิงหาคม พ.ศ. 2489 ณ จังหวัดเชียงใหม่
 ปัจจุบัน ภรรยาของนายกิตติเมธี ได้รับปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อปีการศึกษา
 2511 ปัจจุบันรับราชการในตำแหน่ง อาจารย์ 1 ระดับ 5 วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา
 วิทยาเขตเทคนิคภาคพายัพ จังหวัดเชียงใหม่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย